

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-2349

23.06.2017

Покровському міському голові
Донецької області
ТРЕБУШКІНУ Р.В.

Шановний Руслане Валерійовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Рябчина О. М., оголошений на засіданні Верховної Ради України 23 червня 2017 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додатки: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.;
матеріали на 3 арк.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

01008, м. Київ, вул. М. Грушевського, 5 тел.: 255-28-06, Ryabchyn.Oleksii@rada.gov.ua

№ 889-06-19/17

від 19 червня 2017 р.

**Покровському міському голові
Донецької області
Требушкіну Р.В.
площа Шибанкова, 11
85300, м. Покровськ**

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Щодо приведення у відповідність до чинного законодавства Статуту територіальної громади міста Покровська щодо самооподаткування населення та встановлення безпідставних зборів

Шановний Руслане Валерійовичу!

Повторно звертаюся щодо питання самооподаткування населення, передбаченого Статутом територіальної громади міста Покровська Донецької області (далі – Статут).

Частина друга ст. 23 Статуту зазначає, що залучення коштів жителів на засадах добровільного самооподаткування реалізується шляхом встановлення міською радою на певній території та на певний строк місцевого збору.

Водночас, відповідно до ст. 69 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» органи місцевого самоврядування відповідно до Податкового кодексу України встановлюють місцеві податки і збори. Місцеві податки і збори зараховуються до відповідних місцевих бюджетів у порядку, встановленому Бюджетним кодексом України з урахуванням особливостей, визначених Податковим кодексом України.

Відповідно до ст. 10 Податкового кодексу України серед переліку місцевих податків та зборів самооподаткування населення не значиться. Таким чином, залишається незрозумілим використання терміну

«місцевий збір» у Статуті, у чому вбачається порушення Податкового кодексу України.

Крім того, частиною четвертою зазначеної статті визначено, що установлення місцевих податків та зборів, не передбачених Податковим кодексом України, забороняється.

Про вищезазначене було також наголошено Головою Комітету Верховної Ради України з питань податкової та митної політики Южаніною Н.П. листом від 23.01.2017 року у відповідь на моє звернення, яка зазначила, що встановлені в порушення вимог Податкового кодексу України місцеві податки та збори не є обов'язковими до сплати.

Щодо ст. 1 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», на яку Ви посилалися у своєму листі від 08.02.2017 року, повідомляю наступне.

Всеукраїнська асоціація органів місцевого самоврядування «Асоціація міст України» у відповідь на моє звернення листом від 09.06.2017 року повідомила мене, що після набрання чинності Податковим кодексом України у 2011 році були приведені у відповідність до нього окремі нормативно-правові акти, зокрема, Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні», з якого виключили норми щодо самооподаткування (наприклад, ч. 2 ст. 69), а ст. 69 викладена у новій редакції, відповідно до якої органи місцевого самоврядування встановлюють місцеві податки і збори згідно з Податковим кодексом України. Наявність терміну самооподаткування у ст. 1 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», після внесення зазначених вище змін до законодавства, та відсутність його в інших положеннях Закону є порушенням нормо-проектувальної техніки.

Крім того, залишається незрозумілою ч. 7 ст. 24 Статуту, відповідно до якої рішення загальних зборів громадян про самооподаткування є обов'язковим для всіх громадян, що проживають на території, у межах якої встановлюється відповідний збір.

Хочу зазначити, що відповідно до ст. 1 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» самооподаткування - форма залучення на добровільній основі за рішенням зборів громадян за місцем проживання коштів населення відповідної території для фінансування разових цільових заходів соціально-побутового характеру.

Тобто вищезазначена норма передбачає добровільність (навіть за рішенням зборів громадян) та разовість внесків. В той самий час ч. 2

ст. 23 Статуту передбачає залучення коштів «на певний строк», що не співвідноситься з вимогою разовості.

Також, Асоціація міст України зазначила, що самооподаткування може існувати, наприклад, через утворення цільових фондів у складі відповідного місцевого бюджету.

Наприклад, ст. 69-1 Бюджетного кодексу України передбачає, що до надходжень спеціального фонду місцевих бюджетів належать, зокрема, надходження до цільових фондів, утворених місцевими радами.

Водночас, ч. 3 ст. 25 Статуту говорить про те, що кошти самооподаткування не включаються в місцевий бюджет.

Вищезазначене дає підстави стверджувати, що окремі положення Статуту можуть суперечити чинному законодавству України, порушуючи права громадян – членів територіальної громади.

Враховуючи наведене, керуючись ст. 15, 17 Закону України «Про статус народного депутата України», прошу Вас розглянути питання щодо приведення у відповідність до вимог чинного законодавства окремих положень Статуту територіальної громади міста Покровська, які стосуються самооподаткування населення.

Про результати розгляду даного депутатського запиту прошу повідомити мене та Голову Верховної Ради України у встановлений ч. 5 ст. 15 «Про статус народного депутата України» строк.

Додатки (на 3 арк.):

- 1) копія листа Комітету ВРУ з питань податкової та митної політики від 23.01.2017 року;
- 2) копія листа «Асоціації міст України» від 09.06.2017 року.

З повагою,

Народний депутат України

Рябчин О.М.